

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/132/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207605
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5315207605.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. E. XX, právne zastúpená: Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovanej: A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. E. XX, právne zastúpená: JUDr. Štefan Štrýček, advokát so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, o určenie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o právo prechodu a vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, pracovisko Čadca zo dňa 24. marca 2023 č. k. 10C/191/2015-412, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie, v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby vo vzťahu k určeniu spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti, m e n í tak, že u r č u j e, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/14 novovytvorenej parcele podľa Geometrického plánu č. ZP-914729-7/2018 vyhotoveného znalkyňou z odboru geodézie a kartografie H. B. I., ktorý bol úradne overený Okresným úradom v Čadci, katastrálnym odborom dňa 02.07.2018 pod č. 802/2018, a to parcele KN-C č. 1521/3 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m², ktorá je totožná s časťou parcely KN-C č. 1521 v katastrálnom území G. zapísanej na LV č. XXX a vo zvyšnej časti (nad rozsah spoluvlastníckeho podielu 1/14) žalobu z a m i e t a.

Geometrický plán č. ZP-914729-7/2018 vyhotovený znalkyňou z odboru geodézie a kartografie H. B. I., ktorý bol úradne overený Okresným úradom v Čadci, katastrálnym odborom dňa 02.07.2018 pod č. 802/2018, je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie, v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby vo vzťahu k uloženiu povinnosti žalovanej odstrániť vrtnú studňu nachádzajúcu na parcele KN-C č. 1521/3 označenú bodom 6 v prílohe č. 8 Znaleckého posudku č. 7/2018-20/2022 vypracovaného znalkyňou z odboru geodézie a kartografie H. B. I., z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

III. V časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby vo vzťahu k uloženiu povinnosti žalovanej:

- t r p i e ť právo prechodu žalobkyne pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom po parcelách KN-C č. 1509 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 33 m² a novovytvorených parcelách podľa geometrického plánu č. ZP-914729-7/2018, vypracovaného znalkyňou H. B. I., KN-C č. 1513/1 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m², KN-C č. 1513/3 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m², KN-C č. 1521/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m² v kat. úz. G.,
  - odstrániť železný drôtený plot nachádzajúci sa na parc. KN-C č. 1513/1 označený bledomodrou farbou a vyznačený podrobnými bodmi v prílohe č. 8 Znaleckého posudku č. 7/2018 – 20/2022 vypracovaného znalkyňou H. B. I. a
  - odstrániť záhradnú skalku ohraničenú kameňmi a obrubníkmi, nachádzajúcu sa na parc. KN-C č. 1513/3 v kat. území G., ktorej umiestnenie je presne špecifikované v prílohe č. 8 Znaleckého posudku č. 7/2018 – 20/2022 vypracovaného znalkyňou H. B. I.,
- rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

IV. Výrok II. o náhrade trov konania m e n í tak, že:

- žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,6% vo vzťahu k nároku na určenie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti,
- žalovanej p r i z n á v a voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% vo vzťahu k povinnosti odstrániť vŕtanú studňu,
- žalovanej p r i z n á v a voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% vo vzťahu k nárokom na uloženie povinnosti trpieť právo prechodu a odstrániť železný drôtený plot a záhradnú skalku.

V. Vo vzťahu k nároku na určenie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 28,6 %.

VI. Vo vzťahu k nároku na uloženie povinnosti trpieť právo prechodu žalovanej p r i z n á v a voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

VII. Vo vzťahu k nároku na uloženie povinnosti odstrániť veci z nehnuteľností žalovanej p r i z n á v a voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobkyňa (naposledy) domáhala, aby súd:

- určil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/9 novovytvorenej parcele podľa geometrického plánu č. ZP-914729-7/2018, ktorý vyhotovila znalkyňa z odboru geodézie a kartografie H. B. I., ktorý bol úradne overený Okresným úradom v Čadci, katastrálnym odborom dňa 02.07.2018 pod č. 802/2018 a to parcele KN-C č. 1521/3 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 3 m², ktorá je totožná s časťou parcele KN-C č. 1521 v kat. úz. G. zapísanej na LV č. XXX;
  - žalovanej uložil povinnosť trpieť právo prechodu žalobkyne pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom po parcelách KN-C č. 1509 – zastavané plochy a nádvoría o výmere 33 m² a novovytvorených parcelách podľa geometrického plánu č. ZP-914729-7/2018, ktorý vyhotovila znalkyňa z odboru geodézie a kartografie H. B. I., ktorý bol úradne overený Okresným úradom v Čadci, katastrálnym odborom dňa 02.07.2018 pod č. 802/2018 KN-C č. 1513/1 – zastavané plochy a nádvoría o výmere 110 m², KN-C č. 1513/3 – zastavané plochy a nádvoría o výmere 3 m², KN-C č. 1521/3 – zastavané plochy a nádvoría o výmere 3m² v kat. úz. G..
  - žalovanej uložil povinnosť v lehote do 30 dní po právoplatnosti rozsudku odstrániť:
  - železný drôtený plot nachádzajúci sa na parcele KN-C č. 1513/1 označený bledomodrou farbou a vyznačený podrobnými bodmi v prílohe č. 8 znaleckého posudku č. 7/2018-20/2022, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru geodézie a kartografie H. B. I.,
  - vŕtanú studňu nachádzajúcu sa na parcele KN-C č. 1521/3 označenú bodom č. 6 v prílohe č. 8 znaleckého posudku č. 7/2018-20/2022, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru geodézie a kartografie H. B. I.,
  - záhradnú skalku ohraničenú kameňmi a obrubníkmi nachádzajúcu sa na parcele KN-C č. 1513/3 v kat. úz. G., ktorej umiestnenie je presne špecifikované v prílohe č. 8 znaleckého posudku č. 7/2018-20/2022, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru geodézie a kartografie H. B. I..
- Zároveň žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie, čo do zamietnutia určovacej žaloby, odôvodnil súd prvej inštancie neunesením dôkazného bremena žalobkyne, ktorá nepreukázala svoje tvrdenia (a vykonaným dokazovaním nebolo zistené), že sporná nehnuteľnosť patrí do jej (spolu)vlastníctva. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby na plnenie, v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovanej trpieť právo prechodu žalobkyne (pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom) po predmetných parcelách ako i v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovanej odstrániť z predmetných parciel záhradnú skalku, kamenné obrubníky a vrt studne, dôvodil s poukazom na § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka predčasnosťou žaloby, nakoľko žalobkyňa nepreukázala, že by akýmkoľvek spôsobom oslovila ostatných spoluvlastníkov, resp. že by aspoň iniciovala akékoľvek rozhodnutie vlastníkov (hlasovanie) o hospodárení so spoločnou vecou, pričom súd môže o hospodárení so spoločnou vecou rozhodovať iba v prípade rovnosti

hlasov alebo ak sa väčšina nedosiahne. Pokiaľ ide o odstránenie vŕtanej studne uviedol, že o tomto nároku žalobkyne už bolo právoplatne rozhodnuté, a to rozsudkom tamajšieho okresného súdu zo dňa 09.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/157/2019, ktorým žalobu v tejto časti zamietol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.10.2020, t.j. ide o prekážku rozsúdenej veci.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázaný nasledovný skutkový stav: Rozsudkom Okresného súdu v Čadci zo dňa 19.05.1988 č.k. 8C 600/87-128, právoplatným dňa 21.7.1988, súd zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do pozemkovej knihy katastrálneho územia v G. vo vl. č. XXX ako mpč. XXXX, ktorá je totožná s parcelou vedenou u SG Čadca ako parcela EN č. 2291, ktorá v prírode predstavuje lúku o výmere 115 m², k parcele zap. vo vl. XXX ako časť mpč. XXXX, ktorá je totožná s parcelou vedenou u SG Čadca ako parcela EN č. 2294, ktorá v prírode predstavuje lúku o výmere 136 m², parcele zap. vo vl. č. XXX ako mpč. XXXX/X, ktorá je totožná s parcelou vedenou u SG ako parcela EN č. 2297/1, ktorá v prírode predstavuje lúku o výmere 139 m², k parcelám zap. vo vl. č. XXX ako mpč. XXXX, ktoré sú totožné s parcelami vedenými u SG Čadca ako parcela EN č. 2296/1, ktorá v prírode predstavuje lúku o výmere 553 m² a parcela EN č. 2296/2, ktorá v prírode predstavuje zastavanú plochu o výmere 542 m² a vyporiadanie vykonáva tak, že parcelu EN č. 2291, ktorá v prírode predstavuje lúku o výmere 115 m² prikazuje do vlastníckeho práva navrhovateľa I. F., nar. XX.XX.XXXX, parcelu EN č. 2294, ktorá v prírode predstavuje lúku o výmere 136 m² prikazuje do vlastníckeho práva odporkyne v 19/ rade J. K., L. K., parcele podľa GO – plánu SG čadca č. zák. 8C 600/87 overeného dňa 4.1.1987 H. K. a to parcelu EN č. 2296/1, ktorá v prírode predstavuje zastavanú plochu o výmere 251 m² prikazuje do vlastníckeho práva odporkyni v 6/ rade A. K., L. M., nar. X.XX.XXXX, novovytvorené parcele EN č. 2297/1, ktorá v prírode predstavuje lúku o výmere 245 m² a parcelu EN č. 2295, ktorá v prírode predstavuje zastavanú plochu o výmere 302 m² prikazuje do vlastníckeho práva navrhovateľa I. F., nar. XX.XX.XXXX, novovytvorenú parcelu EN č. 2296/3 prikazuje do podielového spoluvlastníctva navrhovateľa I. F., odporkyne v 5/ rade A. F., L. N., nar. XX.X.XXXX, odporkyne v 6/ rade A. K., odporcu v 7/ rade D. M., odporkyne v 10 rade O. O., L. I., odporkyne v 13 rade P. F., L. I., odporkyne v 14/ rade A. M., L. Q., každému v podiele 1/7, novovytvorenú parcelu EN č. 2296/4, ktorá v prírode predstavuje zastavanú plochu o výmere 36 m² prikazuje do podielového spoluvlastníctva navrhovateľa I. F., odporkyne v 5/ rade A. F., odporkyne v 6/ rade A. K., odporcu v 7/ rade D. M., odporkyne v 10/ rade O. O., odporkyne v 13/ rade P. F., odporkyne v 14/ rade A. M., odporcu v 20/ rade H. F., odporkyne v 21/ rade A. F., L. M., každému z nich v podiele 1/9.

Podľa znaleckého posudku č. 8C 600/87 znalkyňa prístupovú cestu pre navrhovateľa a odporkyňu A. K. označila novým parcelným číslom podľa geometrického plánu a to číslom parcely EN 2296/3. Táto parcela ako v GP tak v polohopisnom pláne je označená bodmi 4, 1, 25, 9, 17, 8, 2 a 3. Bod č. 4. predstavuje kolík, ktorý je vzdialený od bodu č. 3 čo je ľavý stĺp bránky k domu F. H.. Bod č. 1 je kolík zatĺčený 0,10 m v predĺžení základov, t.j. od bodu č. 27 smerom k bodu č. 2. Bod č. 25 je na predĺžení priamky označenej bodmi č. 11-10 a to o 1,03 m. Priamku č. 11-10 predstavuje plot. Bod č. 9 a 17 predstavuje vstupnú bránu k domu odporkyne A. K.. Bod č. 8 je kolík v strede chodníka medzi humnom navrhovateľa a plotom odporkyne A. K.. Bod č. 2 je stĺp oplotenia F. H.. Táto parcela EN č. 2296/3 je zastavaná plocha o výmere 122 m². Časť pôvodnej parcely 2296/2, ktorá sa pričlenila k parcele navrhovateľa je v GP označená ako „a“. Celá parcela po zameraní a rozdelení parciel je zastavaná plocha o výmere 122 m².

Navrhovateľ by užíval novovytvorené parcely, a to parcelu č. 2295, parcelu 2297/1, 1 parcely 2296/3 – sporný prechod a 1 prístupovej cesty č. p. 2296/4. Odporkyňa A. K. novovytvorenú parcelu 2296/1, 2296/2, 2297,2, 1 parcely 2296/3 a 1 prístupovej cesty.

Podľa osvedčenia o dedičstve D887/01, Dnot 170/01 žalobkyňa titulom dedenia nadobudla pozemnoknižnú parcelu č. 2296 zapísanú vo vl. č. XXX v stave neidentickom.

Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. G. žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností - parciel KN-C č. 1517/1, 1517/2, 1518, 1519 v podiele 1/1.

Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. G. žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti – parcely č. 1509 – zastavané plochy a nádvorí o výmere 33 m² v podiele 1/18.

Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Čadci D1005/79 zo dňa 5.3.1982 je zrejmé, že pôvodne žalovaný v 1/ rade nadobudol titulom dedenia do spoluvlastníctva podiel poručiťľa zapísaného v pozemkovej knihe v kat. úz. G. v zápisnici č. 838 pod B7, totožná s parcelou EN 2296/2 – lúka o výmere 615 m².

Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C 502/85 zo dňa 15.01.1986 súd návrh navrhovateľov A. K. a A. K. (právnych predchodcov žalobkyne) proti odporcovi I. F. a A. F. (právny predchodcovia žalovanej) o posunutie dreveného plotu zo spoločnej prístupovej cesty zriadený z parcely zapísanej

v pozemkovej knihe kat. úz. G. vo vložke 838 ako mpč. XXXX ako lúka o výmere 1230 m² do úrovne plota H. F. a jeho manželky zamietol. Návrh, že odporcovia sú povinní odstrániť štrkopiesok skladovaný na spoločnej prístupovej ceste zamietol. Návrh, že odporcovia nemôžu pokračovať v betónových základoch nad úrovňou terénu pozdĺž prístupovej cesty, ako i pokračovať sprevádzaním obvodového muriva na stavajúcich prevedených základov pri nedodržaní 2,50 m šírky prístupovej cesty zamietol. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že zo znaleckého posudku bolo preukázané, že cesta nie je vyznačená v mapách a táto cesta nie je v evidencii SG evidovaná.

Zo znaleckého posudku H. B. I. vyplynulo, že na pôvodnej parcele EN č. 2296/3 určenej Okresným súdom Čadca rozsudkom 8C 600/87, ako prístupová cesta je vybudovaná záhradná skalka. Žalobkyňa v dedičskom konaní D 887/01 zdedila zbytok pkn parcely č. 2296 vo vložke č. 838, ktorá sa nachádza pod miestnou komunikáciou, ktorá je neidentická, v čase dedičského konania D 887/01 bol register ROEP v obci G. rozpracovaný, takže pkn parcely ešte neboli v katastri nehnuteľností zapísané ako EKN parcely a z tohto dôvodu odbor katastrálny poskytoval údaje z pozemkovej knihy, teda o pkn parcelách a tiež o parcelách CKN, ktoré boli vedené v Listoch vlastníctva. Po zápise ROEP, v roku 2010, na základe identifikácie bol zbytok pkn parcely č. 2296 zapísaný do katastra nehnuteľností ako EKN parcela – trvalý trávnatý porast o výmere 4 m². Na zameraných parcelách CKN č. 1513/3 a 1521/3, ktoré sú tvorené z pôvodnej EN parcely č. 2296/3 (Rozsudkom Okresného súdu Čadca 8C 600/87) sa nachádza vybudovaná záhradná skalka, ktorá je ohraničená kamennými obrubníkmi. Tiež na parcele CKN č. 1521/3 sa nachádza vrt studne.

A. R. v čestnom vyhlásení zo dňa 04.10.2018 uviedla, že cez terajšiu parcelu č. 1513 vedľa r.d. č. XX jestvoval iba chodník, ktorý slúžil k prechodu k r.d. č. XX ako aj k r.d. č. XX. Nikdy tam nebola cesta, nebolo možné prejsť ani osobným autom.

Podľa rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Turzovke ŽP-21-490/91/92 zo dňa 25.02.1992 je v pripojenom pláne vyznačená prístupová cesta k rodinnému domu, parcela EN č. 2296/3 predstavuje spoločnú prístupovú cestu o šírke 3 m.

Podľa dodatku k znaleckému posudku č. 7/2018 – 20/2022 vypracovanom H. B. I., znalkyňou z odboru geodézia a kartografia, znalkyňa v teréne vytýčila i pôvodný stav parcely EN 2296/4 a 2296/3 podľa rozsudku 8C/600/87, ktorý je na grafickom náčrte vyznačený tmavomodrou farbou. Zamerala všetky prekážky, ktoré bránia žalobkyni v prechode po parcelách CKN č. 1513/1, 1513/3 a 1521/3. Prekážky, ktoré bránia žalobkyni v prechode po CKN parcelách 1513/1, 1513/3 a 12521/3 sú: vŕtaná studňa, nachádzajúca sa na parcele CKN č. 1521/3, záhradná skalka, ohraničená kameňmi a obrubníkmi, nachádzajúca sa na CKN parcele č. 1513/3, železný drôtený plot, nachádzajúci sa na parcele CKN č. 1513/1.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania mal preukázané, že parcela KN-C č. 1521/3 vytvorená geometrickým plánom č. ZP-914729-7/2018, ktorý vyhotovila znalkyňa z odboru geodézie a kartografie H. B. I., ktorý bol úradne overený Okresným úradom v Čadci, katastrálnym odborom dňa 02.07.2018 pod č. 802/2018 je totožná s časťou parcely KN-C č. 1521 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 212 m² v katastrálnom území G., ktorej vlastníčkou je žalovaná v podiele 1/1.

Znalkyňa v znaleckom posudku a taktiež na pojednávaní uviedla, že pri mapovaní došlo k pochybeniu, rozsudok 8C/600/87 nebol zapísaný. Zamerali prístupovú cestu tak, ako ju vidieť. Skalka zasahuje do podielového spoluvlastníctva parcely 1521/3, ktorá patrí do rozsudkom určenej parcely č. 2296/3. Konštatoval, že nebolo preukázané, že žalobkyňa nadobudla spoluvlastníctvo k uvedenej parcele, pričom aj z ohliadky na mieste samom, aj z grafického náčrtu je zrejmé, že novovytvorená parcela KN-C č. 1521/3 nezasahuje do prístupovej cesty, pričom na predmetnej parcele sa nachádza vŕtaná studňa. Preto žalobkyňa nie je podielovou spoluvlastníčkou predmetnej parcely KN-C 1521/3, nakoľko v danom prípade neuniesla dôkazné bremeno, preto jej žalobu ako nedôvodnú v tejto časti zamietol. Považoval za zrejmé, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou parcely KN-C č. 1513 v podiele 1/14, avšak nepreukázala, že je aj podielovou spoluvlastníčkou parcely KN-C č. 1521, z ktorej je vytvorená parcela KN-C č. 1521/3, na ktorej sa nachádza vŕtaná studňa.

Pokiaľ ide o povinnosť žalovanej trpieť právo prechodu, mal preukázané, že nakoľko je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou sporných pozemkov, má právo rovnako ako žalovaná po týchto parcelách prechádzať. Vykonaným dokazovaním (ohliadkou na mieste samom, výsluch účastníkov a svedkov) mal jednoznačne preukázané, že sporné parcely tvoria jedinou prístupovú cestu k nehnuteľnostiam, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne.

Odkazujúc na obsah podielového spoluvlastníctva a spoluvlastnícky podiel a zákonom stanovený režim týkajúci sa hospodárenia so spoločnou vecou poukázal na to, že aj prístupová cesta, ktorá je predmetom sporu, je v spoluvlastníctve viacerých spoluvlastníkov, teda aj iných okrem strán sporu, pričom žalobkyňa nepredložila, ako sa k tejto záležitosti postavili ostatní spoluvlastníci v zmysle zásady, že o hospodárení

so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci s väčšinovým podielom. Z listu vlastníctva č. XXX vedeného Okresným úradom Čadca, Katastrálnym odborom pre katastrálne územie G. je zrejmé, že spoluvlastníkmi parcely KN-C č. 1513 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 113 m² sú: D. M. v podiele 1/7, A. M. v podiele 1/7, žalobkyňa v podiele 1/14 a žalovaná v podiele 1 (správne má byť v podiele 9/14 – poznámka odvolacieho súdu – vid' bod 18. tohto rozsudku). Považoval za zrejmé, keďže žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1 (správne má byť v podiele 9/14 – poznámka odvolacieho súdu), ani v prípade súhlasu ostatných spoluvlastníkov by žalobkyňa nedosiahla nadpolovičnú väčšinu a teda nie je možné dospieť k dohode v prospech žalobkyne. Na druhej strane z čestného vyhlásenia A. R. (č.l. 185) vyplýva, že je dedičkou po D. M., ktorý je vedený na liste vlastníctva ako podielový spoluvlastník parcely KN-C č. 1513 je zrejmé, že táto uvádza, že cez terajšiu parcelu jestvoval iba chodník a teda možno konštatovať, že táto v prípade hlasovania o zmene spoločnej veci by hlasovala „v prospech žalovanej“.

Vychádzal z toho, že aj v prípade, keď veľkosť spoluvlastníckeho podielu zabezpečuje určitému spoluvlastníkovi nehnuteľnosti postavenie umožňujúce mu presadiť v každom prípade svoju vôľu proti vôli ostatných spoluvlastníkov, nemôže byť prijímanie rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka len záležitosťou dominantného spoluvlastníka. Na procese rozhodovania musia mať možnosť zúčastniť sa aj všetci ostatní spoluvlastníci, a to bez ohľadu na skutočnosť, že miera ich právnej a faktickej možnosti ovplyvniť tento proces, daná výškou ich spoluvlastníckeho podielu, je v porovnaní s dominantným spoluvlastníkom zanedbateľná. Proces vytvárania kolektívnej vôle spoluvlastníkov nebude len záležitosťou niektorého spoluvlastníka a že sa na procese prijímania rozhodnutia zúčastnia všetci spoluvlastníci. Pokiaľ by ale o niektorej záležitosti spadajúcej pod hospodárenie so spoločnou vecou rozhodol sám väčšinový spoluvlastník bez toho, aby dal menšinovému spoluvlastníkovi možnosť zúčastniť sa na procese rozhodovania a vyjadriť v ňom svoj názor, zostalo by rozhodnutie väčšinového spoluvlastníka (hoci aj výrazne dominujúceho) len rozhodnutím jedného spoluvlastníka. Prijaté rozhodnutie by nebolo možné považovať za rozhodnutie spoluvlastníkov a nešlo by ani o rozhodnutie „väčšiny“ v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. To znamená, že aj v prípade umožnenia prechodu motorovými vozidlami po pozemku v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb má každý spoluvlastník (bez ohľadu na výšku jeho spoluvlastníckeho podielu) právo zúčastňovať sa na procese vytvárania kolektívnej vôle spoluvlastníkov a prijímania ich rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou, aj keď miera právnej a faktickej možnosti určitého spoluvlastníka ovplyvniť tento proces je limitovaná výškou jemu patriaceho spoluvlastníckeho podielu (§ 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a v niektorom konkrétnom právnom vzťahu (najmä s dominantným postavením väčšinového spoluvlastníka) môže byť nepatrná.

V konaní tak žalobkyňa nepreukázala, že by akýmkoľvek spôsobom oslovila ostatných spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti a teda žaloba bola z jej strany podaná predčasne. Súd môže o hospodárení so spoločnou vecou rozhodovať iba v prípade rovnosti hlasov alebo ak sa väčšina nedosiahne.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že jej žalobe v celom rozsahu vyhovie. Namietala, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov nedospel k správnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdil.

Napadnutému rozsudku vytykala jeho zmätočnosť a arbitrárnosť, nakoľko z neho nie je možné vyvodiť, k akým skutkovým záverom súd prvej inštancie dospel. Súd prvej inštancie vôbec neuviedol, k akým skutkovým zisteniam dospel oboznámením sa obsahu rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C 600/87-128 zo dňa 19.05.1988. Z dôkazov, ktoré vykonal súd prvej inštancie vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 19.05.1988 č. k. 8C 600/87-128, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.1988 súd rozhodol tak, že parcelu EN č. 2296/3 prikázal do podielového spoluvlastníctva v podiele 1/9 jej právnej predchodkyňi (starej matky žalobkyne) A. K.. K tomuto súdnemu konaniu bol vypracovaný geometrický plán číslo zákazky 8C 600/87, z ktorého vyplýva, že parcela EN č. 2296/3 bola vytvorená z pôvodných parciel EN č. 2296/1, 2296/2, ktoré boli totožné s pozemnoknižnou parcelou pkn č. XXXX zapísanou vo vložke č. XXX. Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 18.02.2002, ktoré vydal súdny komisár S. K. E. overená Okresným súdom v Čadci pod č. k. D 887/01-123, ktoré nadobudlo účinky právoplatného uznesenia dňa 06.03.2002 vyplýva, že zdedila po svojej starej matke A. K. pozemnoknižnú parcelu č. 2296 zapísanú vo vložke č. XXX v stave neidentickom.

Z vyššie uvedených listinných dôkazov teda súd prvej inštancie mal zistiť, že ona je titulom dedenia podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/9 k pôvodnej parcele EN č. 2296/3, ktorá v súčasnosti zodpovedá parcele KN-C č. 1513, časti parcely KN-C č. 1521 (podľa GO plánu novovytvorenej parcely KN-C č. 1521/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m²) a parcely KN-C č. 1509.

Vo veci vypracovala znalkyňa H. B. I. znalecký posudok č. 7/2018 a Dodatok č. 7/2018-20/2022, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že pôvodnej parcele EN č. 2296/3 zodpovedajú v súčasnosti parcela KN-C č. 1513, časť parcele KN-C č. 1521 a to novovytvorená parcela KN-C č. 1521/3 o výmere 3 m² a parcela KN-C č. 1509.

Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd mal nepochybne preukázané, že neexistuje iná prístupová cesta k jej rodinnému domu a pozemkom, než pôvodná parcela EN č. 2296/3, ktorá v súčasnosti zodpovedá parcelám KN-C č. 1513, 1521/3 a 1509. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že túto prístupovú cestu na prístup pešo, povozom a motorovými vozidlami využívala pôvodná spoluvlastníčka A. K. (stará matka žalobkyne) a rovnako ona, ktorá sa stala spoluvlastníčkou titulom dedenia. Táto prístupová cesta sa užívala po dlhé desaťročia so súhlasom všetkých podielových spoluvlastníkov a žiaden z nich nebránil jej právnej predchodkyni a ani jej v užívaní tohto práva až do doby, kým žalovaná nevytvorila prekážky na prístupovej ceste a nezačala jej brániť vo výkone tohto práva.

Zo znaleckého posudku H. I. vyplýva, že na prístupovej ceste vytvorila žalovaná nasledovné prekážky: železný drôtený plot, vŕtanú studňu, záhradnú skalku ohraničenú kameňmi a obrubníkmi.

V ďalšom namietala, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že žaloba je žalobou len podľa ustanovenia § 137 písm. c) CSP. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žaloba v bode I. je žalobou o určenie vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c) CSP a v bode II. a III. je žalobou na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP. Pokiaľ tvrdí, že je podielovou spoluvlastníčkou k časti parcele KN-C č. 1521 a na liste vlastníctva je v celosti zapísaná žalovaná, je daný naliehavý právny záujem na podanie takejto žaloby. Z rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C 600/87-128 vyplýva, že jej právna predchodkyňa A. K. nadobudla spoluvlastnícky podiel 1/9 k parcele EN č. 2296/3, ktorá je totožná s PKN č. 2296 zapísanej vo vložke č. XXX. Z osvedčenia o dedičstve D 887/01-123 vyplýva, že spoluvlastnícky podiel 1/9 k parcele PKN č. 2296 nadobudla ona. Zo znaleckého posudku H. I. vyplýva, že parcela EN č. 2296/3 je totožná s časťou parcele KN-C č. 1521/3. Z uvedených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/9 k parcele KN-C č. 1521/3.

Názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobkyňa ako podielová spoluvlastníčka k parcele KN-C č. 1513, ktorá tvorí prístupovú cestu, nepreukázala, že ostatní podieloví spoluvlastníci rozhodli o tom, že má právo ako podielová spoluvlastníčka užívať prístupovú cestu na účel prechodu a prejazdu k rodinnému domu, považovala za zjavne nesprávny.

Z ustanovení vyplýva, že zákon prioritne predpokladá uzavretie dohody spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou (o spôsobe užívania a pod.). Dohoda spoluvlastníkov môže byť uzavretá aj neformálne, dokonca aj konkludentne za predpokladu, že prejav zmluvných strán je nesporný.

S poukazom na rozsudky Najvyššieho súdu ČR sp.zn.: 28 Cdo 1795/2011, 22 Cdo 3589/2009, 22 Cdo 3589/2009, 22 Cdo 1567/2004, 22 Cdo 429/2003 uviedla, že hospodárením so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa rozumie tiež užívanie nehnuteľnosti. Dohoda podielových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou je bezformálnym právnym úkonom a nemusí byť písomná ani vtedy, ak s týka nehnuteľnej veci. Môže byť uzatvorená aj ústne alebo konkludentne. Šikanovaním je taký výkon práva, ktorého jediným cieľom je poškodiť iného. Konanie, ktoré je šikanózne alebo ktoré je zneužitím práva, platný Občiansky zákonník výslovne nepostihuje; takéto konanie je však v rozpore s dobrými mravmi, a preto mu možno za podmienok v tomto ustanovení uvedených odoprieť ochranu. Užívanie spoločnej veci spoluvlastníkmi upravené dohodou spoluvlastníkov, ktorá bola uzavretá pred 1.1.1992 alebo rozhodnutím súdu, môže stratiť účinnosť len rozhodnutím väčšinového spoluvlastníka, resp. viac spoluvlastníkov, ktorých podiely tvoria väčšinu.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že pôvodná parcela EN č. 2296/3 (v súčasnosti parcela KN-C č. 1513, 1521/3 a 1509) vždy slúžila ako prístupová cesta k jej rodinnému domu a k jej pozemkom (iná prístupová cesta neexistuje) a predtým jej právnej predchodkyne - starej matky A. K.. Ona a jej právna predchodkyňa toto právo pokojne vykonávali bez toho, aby im niekto v tomto práve bránil, a je teda zjavné, že toto právo vykonávali s vedomím a so súhlasom všetkých podielových spoluvlastníkov (minimálne konkludentný prejav vôle). Žalovaná preto nemohla jednostranne ako podielová spoluvlastníčka, ktorá nemá v prístupovej ceste väčšinu počítanú podľa spoluvlastníckych podielov, jej začať brániť vo využití tohto práva - práva prechodu a prejazdu. Je zjavné, že každý vlastní nehnuteľnosti musí mať zabezpečený prístup k svojej nehnuteľnosti (domu a pozemku) a toto právo mu vyplýva buď z podielového spoluvlastníctva alebo z iných právnych skutočností. Ak toto právo by vlastní nehnuteľnosti nemal, musel by súd rozhodnúť podľa § 151 o ods. 3 Občianskeho zákonníka o zriadení práva cesty cez pozemok. Keďže právo cesty jej vyplýva z titulu podielového spoluvlastníctva, ktoré vykonávala s konkludentným súhlasom podielových spoluvlastníkov, je jej žaloba v celom rozsahu dôvodná.

V závere poukázala na to, že ak súd prvej inštancie zamietol žalobu o odstránenie vŕtanej studne z titulu prekážky rozsúdenej veci, jeho rozhodnutie je nesprávne, nakoľko prekážka rozsúdenej veci neumožňuje súdu žalobu zamietnuť.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne stotožniac sa s napadnutým rozhodnutím navrhujúc jeho potvrdenie, uviedla, že odvolanie žalobkyne je všeobecné, nedôvodné, zmätočné a nevyplýva z neho, že by boli splnené zákonné podmienky na podanie odvolania podľa § 365 ods. 1 CSP. Samotná žaloba a jej rôzne doplnenia, ktoré žalobkyňa predkladala sú od samého počiatku zmätočné a nedôvodné. Žalobkyňa si robí nároky do spoločnej nehnuteľnosti, žiada si určiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam a nakladanie so spoločnou vecou, pričom rozhodnutie sa týka každého podielového spoluvlastníka, a preto nie sú splnené procesné podmienky v zmysle § 161 CSP v spojení s § 77 ods. 1 CSP, nakoľko nie je ustálený okruh účastníkov konania, keďže pri určovacích žalobách ide o nerozlučné spoločenstvo a o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú všetci vlastníci (viď zápisy na LV č. XXX a LV č. XXX, kde okrem žalobkyne a nej sú zapísaní aj iní vlastníci).

Zmätočnosť žaloby je daná aj tým, že žalobkyňa žiada určiť vlastnícke právo k parcele, ktorá nie je zapísaná v katastri nehnuteľnosti a to ani v grafickej ani v popisnej časti, žiada právo prechodu po parcelách, ktoré taktiež neexistujú a nie sú zapísané v katastri nehnuteľnosti ani v grafickej ani v popisnej časti, žiada odstrániť železný drôtený plot, vŕtanú studňu a záhradnú skalku z parcel, ktoré taktiež neexistujú a nie sú zapísané v katastri nehnuteľnosti ani v grafickej ani v popisnej časti.

Čo sa týka spoluvlastníckeho podielu, ten má žalobkyňa na parcele KN-C č. 1513 najmenší, ale nároky si robí najväčšie, čo je v príkrom rozpore aj s tvrdením odvolacieho súdu v bode 22 uznesenia sp. zn. 6Co/157/2019 zo dňa 30.10.2020.

Poukázala na to, že je väčšinou vlastníčkou na parcele KN-C č. 1513, D. M. je podielovým spoluvlastníkom na parcele KN-C č. 1513 pod BI v podiele 1/9, teda tiež väčšom než má žalobkyňa a jeho dcéra sa jasne vyjadrila k užívaniu parcely KN-C č. 1513 a potvrdila, že tam bol vždy len chodník a nie cesta. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala od čoho si odvíja svoje vlastníctvo k parcele KN-C č. 1521.

Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ani k jej tvrdeniam, resp. požiadavke prechodu povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom. Svedkovia, ktorí vypovedali na pojednávaní dňa 12.10.2018, ako aj čestné prehlásenie dcéry D. M. A. R., prehlásili, že tam nikdy nebola cesta, vždy to bol len chodník. Ak požaduje žalobkyňa takýto prechod cez parcely, ktoré nikdy neboli cestou, jedná sa o nespevnenú plochu, bolo jej dôkaznou povinnosťou preukázať znaleckým posudkom z odboru stavebníctva a odboru cestné komunikácie, tak, ako to uviedla aj znalkyňa vo svojej odpovedi na otázku č. 1 v Dodatku k znaleckému posudku, či takýto prechod je možný a zároveň mala súdu predložiť súhlasy vlastníkov nadpolovičnej väčšiny podielov na daných parcelách. Žiaden takýto dôkaz žalobkyňa do dnešného dňa nepreukázala, aj keď dôkazné bremeno je na jej strane. Taktiež nepreukázala, že takýmto prechodom by nedošlo k ohrozeniu jej majetku a zdravia ako i jej rodiny.

Okrem parcely KN-C č. 1521, kde je výlučnou vlastníčkou, sa u všetkých ostatných parcel jedná o spoločnú vec a zákonná úprava hospodárenia so spoločnou vecou má prioritu aj podľa odvolacieho súdu. Na parcele KN-C č. 1513 je nadpolovičnou vlastníčkou, na parcele KN-C č. 1509 je 50% vlastníčkou. Ani súd nemôže priznať žalobkyňi viac práv, než má zo svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalobkyňa si nemôže uplatňovať právo na úkor ostatných vlastníkov, dokonca väčšinových. Tvrdenia žalobkyne o konkludentnom prejave vôle sú absolútne nepravdivé a ničím nepreukázané. Tak, ako vyplýva z doterajšieho dokazovania nikdy tam nebola žiadna cesta a nikdy podieloví spoluvlastníci nedali súhlas so zriadením cesty, vždy tam bol len chodník a po tomto chodníku ani žalovaná nebráni žalobkyňi v prechode.

Parcely KN-C č. 1513/3 a 1521/3 sú parcely v tomto čase de facto fiktívne, nie sú zapísané v katastri nehnuteľnosti a ani znalkyňa sa nevyjadrila, prečo by ona mala odstrániť skalku z uvedených parcel, keď u jednej je výlučnou vlastníčkou a u druhej väčšinou, pričom výmera skalky oproti jej vlastníctvu je zanedbateľná.

Právni predchodcovia žalobkyne už raz, rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 8C/600/87, nadobudli protiprávne vlastníctvo k niečomu, čo im nikdy nemalo patriť a nie je možné jednu nespravodlivosť nahraďiť druhou nespravodlivosťou.

Žalobkyňa sa domáha touto žalobou niečoho, na čo nemá žiadny právny a ani morálny nárok. Súd predsa nemôže určiť, že niekto je podielovým spoluvlastníkom, keď ním v skutočnosti a ani de iure nie je a nikdy nebol alebo, že je väčším podielovým spoluvlastníkom, než je zapísané v katastri nehnuteľnosti a navyše keď ním tvrdené skutočnosti ničím nepreukázal, tak ako konštatoval aj odvolací súd.

S poukazom na § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona uviedla, že žalobkyňa do dnešného dňa nepreukázala opak k údajom katastra tak v textovej, ako aj grafickej časti a teda platí, to, čo je zapísané v katastri nehnuteľnosti a ani súd nemôže rozhodnúť inak.

K poukazovaniu žalobkyne na konkrétne judikáty uviedla, že nikto nepopiera skutočnosť, že tam bol vždy iba chodník, avšak nikdy nebola žiadnym spôsobom, a to ani konkludentne, uzatvorená dohoda, že by sa predmetné parcely využívali ako cesta, nikdy to cesta nebola. Čo sa týka poukazovania žalobkyne na šikanózne konanie, nie je zrejmé, ktoré konanie je šikanózne. Naopak, práve zo samotnej žaloby je zrejmé, že žalobkyňa sa šikanózne domáha niečoho, na čo nemá právny ani morálny nárok.

Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že parcela EN č. 2296/3 (podľa označenia žalobkyne v súčasnosti parcely KN-C č. 1513, 1521/3 a 1509) vždy slúžila ako prístupová cesta k rodinnému domu a pozemkom žalobkyne. Toto tvrdenie žalobkyne vyvrátili aj svedkovia, ktorí potvrdili, že tam bol vždy len chodník a nikto nebránil žalobkyňu a jej právnym predchodcom v prechode po tomto chodníku pešo. Podieloví spoluvlastníci nikdy nedali súhlas ani právnej predchodkyňi žalobkyne, aby boli predmetné parcely využívané ako cesta, nebol daný ani konkludentný prejav vôle, tak ako tvrdí žalobkyňa, vždy to bol len chodník.

Tvrdenie žalobkyne že parcela EN č. 2296/3 je podľa označenia žalobkyne v súčasnosti parcela KN-C č. 1513, 1521/3 a 1509 je absolútne nesprávne, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 7/2018 - príl. č. 7, podľa ktorej parcela KN-C č. 1509 nie je totožná s parcelou EN č. 2296/3, ale s parcelou EN č. 2296/4. Čo sa týka samotného znaleckého posudku, od tohto si žalobkyňa nemôže odvíjať žiadne vlastnícke právo, nakoľko znalkyňa sa zamerala len na parcelu KN-C č. 1521 vo vzťahu k parcele EN 2296/3, avšak už žiadnym spôsobom sa nezaoberala znalkyňa parcelou EN 2296/3 vo vzťahu k parcele KN-C č. 1519, KN-C č. 1512, KN-C č. 1511, KN-C č. 1510, KN-C č. 1513.

6. Žalobkyňa nevyužila svoje právo reagovať na vyjadrenie žalovanej replikou.

7. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intencích § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby vo vzťahu k určaniu spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti zmenil tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku (t.j. určovacej žalobe v časti vyhovel a určil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/14 novovytvorenej parcele KN-C č. 1521/3 a vo zvyšnej časti - nad rozsah judikovaného spoluvlastníckeho podielu 1/14 žalobu zamietol). Vo vzťahu k zamietnutiu zvyšnej časti žaloby na plnenie napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

8. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že v danom prípade ide o druhý rozsudok vydaný súdom prvej inštancie v predmetnej veci. V poradí prvým rozsudkom č.k. 10C/191/2015-219 zo dňa 09.11.2018 súd prvej inštancie určil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/9 novovytvorených parciel podľa Geometrického plánu č. ZP-914729-7/2018 vyhotoveného znalkyňou z odboru geodézie a kartografie H. B. I., úradne overeným Okresným úradom v Čadci, katastrálnym odborom dňa 02.07.2018 pod č. 802/2018, a to parcely KNC č. 1513/3 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 3 m², parcely KNC č. 1521/3 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 3 m² v kat. úz. G. (výrok I.). Žalovanej uložil povinnosť strpieť právo prechodu žalobkyne pešo, povozom a osobným a nákladným motorovým vozidlom po parcelách KNC č. 1509 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 33 m² a novovytvorených parcelách podľa označeného geometrického plánu vo výroku I., KNC č. 1513/1 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 110 m², KNC č. 1513/3 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 3 m² a KNC č. 1521/3 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 3 m² v kat. úz. G. (výrok II.). Zároveň uložil žalovanej povinnosť v lehote do 30 dní po právoplatnosti rozsudku odstrániť z novovytvorených parciel KNC č. 1513/3 a KNC č. 1521/3 v kat. úz. G. časť záhradnej skalky a kamenné obrubníky, ktoré zasahujú do prístupovej cesty, ktorých umiestnenie je presne špecifikované v prílohe č. 5 a v prílohe č. 6 označeného znaleckého posudku (výrok III.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok IV.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok V.).

9. Na základe odvolania žalovanej tunajší odvolací súd uznesením č.k. 6Co/157/2019-283 zo dňa 30.10.2020 vyššie označený (v poradí prvý rozsudok) okresného súdu vo výrokoch I., II., III., V. zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výroku IV. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení konštatoval nasledovné skutkové zistenia:

10. Z rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C/600/87-128 zo dňa 19.05.1988 vyplýva, že súd novovytvorenú parcelu EN č. 2296/3 prikázal do podielového spoluvlastníctva okrem navrhovateľa I. F. a ďalej menovaných odporcov, medzi inými aj odporkyni v rade 6/ A. K. (t.j. starej matke žalobkyne), každému v podiele 1/7. Predmetom označeného súdneho konania bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným do pozemkovej knihy katastrálnom území G. aj k parcele zapísanej vo vl. č. XXX ako mpč. XXXX. Usporiadanie vlastníckych vzťahov na základe označeného rozsudku a v ňom označeného Geometrického plánu sú aj obsahom znaleckého posudku. Pre úplnosť sa žiada dodať, že podľa znaleckého posudku č. 8C 600/87 vyhotoveného v tomto konaní znalkyňou H. A. T., novovytvorené parcely EN č. 2296/3 a EN parc. č. 2296/4 tvoria prístupovú cestu aj pre navrhovateľa I. F. a odporkyňu v rade 6/ A. K. ako aj iné osoby.

11. Predmetný rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8C/600/87-128 zo dňa 19.05.1988 je právoplatný a vykonateľný, preto sú akékoľvek námietky žalovanej voči nemu irelevantné, nakoľko v tomto konaní nie je možné preskúmavať jeho správnosť a zákonnosť a súd ho musí pri svojom rozhodovaní zohľadniť.

12. Zo znaleckého posudku vypracovaného H. B. I. č. 7/2018 vyplynulo, že v roku 1992 bolo v obci G. vykonané nové mapovanie ZMVM (základná mapa veľkej mierky – ďalej len „ZMVM“), kde boli zamerané všetky trvalo označené parcely, domy a iné skutočnosti. Parcela EN č. 2296/3 bola v rámci nového mapovania ZMVM prečíslovaná na parcelu CKN č. 1513 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 113 m² vedená na LV č. XXX. Uvedený záver vyplýva aj z predloženého Geometrického plánu k žalobe.

13. Následne aj z Osvedčenia o dedičstve z 18.02.2002 D 887/1, Dnot 170/01 (č.l 28 spisuje zrejme, že žalobkyňa po poručiteľke A. K. sa stala preberateľkou dedičstva po nej v podiele 1. Z toho vyplýva, že ak právna predchodkyňa žalobkyne bola podielovou spoluvlastníčkou parcely EN č. 2296/3 pred THM /t.j. technicko-hospodárske mapovanie – poznámka odvolacieho súdu – ďalej len „THM“/ (zidentifikovanej ako KN-C parc. č. 1513) v podiele 1/7, pričom znaleckým posudkom vypracovaným H. B. I. č. 7/2018 ako súčasť tejto parcely bola určená aj novovytvorená parcela KNC č. 1521/3, je žalobou požadovaný podiel žalobkyne v spornej parcele pri stanovenom dedičskom podiele nezrozumiteľný, nemá oporu v predložených listinách a je v rozpore aj so zápsmi vlastníckeho práva žalobkyne v katastri nehnuteľností, hodnovernosť ktorých nebola v konaní spochybnená.

14. Zo znaleckého posudku vypracovaného H. B. I. č. 7/2018 ďalej vyplynulo, že parcela EN č. 2295 bola v rámci nového mapovania ZMVM prečíslovaná na parcelu CKN č. 1520 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 83 m² a parcelu CKN č. 1521 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 212 m² vedené na LV č. XXX. Posledné označené nehnuteľnosti sú vo vlastníctve žalovanej titulom darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 02.07.2013. Práve pri novom mapovaní ZMVM a následne aj pri preberaní obnoveného operátu do katastra nehnuteľností došlo k chybe, a to tým spôsobom, že pôvodná parcela 2296/3, čo v prírode predstavuje spoločnú prístupovú cestu, bola chybné zmapovaná, nebol rešpektovaný rozsudok OS Čadca 8C/600/07. Predmetom tohto znaleckého posudku bolo ustálenie, či sporná parcela KN-C 1521/2 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 6 m² (podľa predloženého Geometrického plánu č. 34/2015 vyhotoveného S. S. – geodet zo dňa 18.05.2015, úradne overeného Okresným úradom v Čadci, odborom katastrálnym dňa 21.07.2015 pod č. 634/2015) je sčasti totožná s parcelou EN 2296/3 a následne ustáliť, ktoré prekážky bránia žalobkyňi v prechode po prístupovej ceste a ich zameranie. Znalkyňa z nameraných údajov zistila, že záhradná skalka je vybudovaná na prístupovej ceste na novovytvorenej parcele KN-C č. 1513/3 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 3 m² a tiež na novovytvorenej parcele KN-C č. 1521/3 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 3 m², obe tieto parcely sú totožné s EN parcelou č. 2296/3 určenou rozsudkom Okresného súdu Čadca 8C/600/87. Na tieto novovytvorené parcely bol vyhotovený geometrický plán, ktorý je prílohou č. 7. Novovytvorené parcely týmto geometrickým plánom zodpovedajú parcele EN č. 2296/3 pred THM, ktorá bola určená OS Čadca 8C/600/87 do podielového spoluvlastníctva. K predloženému geometrickému plánu tak znalkyňa uviedla, že sporná parcela KN-C 1521/2 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 6 m² katastrálnom území G. je sčasti totožná s parcelou EN 2296/3. Vychádzajúc z predložených geometrických plánov prístupová cesta k nehnuteľnostiam žalobkyne je tvorená parcelami KN-C parc. č. 1509, KN-C parc. č. 1513/1, KN-C parc. č. 1513/3 a KN-C parc. č. 1521/3.

15. Odvolací súd konštatuje, že vyššie zistený skutkový stav nasvedčuje tomu, že žalobkyňi vo vzťahu k novovytvorenej parcele č. 1521/3 svedčí žalobkyňi spoluvlastnícke právo v podiele 1/14 (čo je 1

z 1/7) t.j. v menšom podiele ako žalobkyňa požadovala. Takto určený podiel vychádza z toho, že podľa rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C/600/87-128 zo dňa 19.05.1988 právna predchodkyňa žalobkyne nadobudla k novovytvorenej EN parcele č. 2296/3 spoluvlastnícky podiel 1/7 (č.l. 11 spisu), nie spoluvlastnícky podiel vo výške 1/9 ako mylne tvrdí žalobkyňa, pričom následne v rámci dedičského konania po právnej predchodkyňi žalobkyňi (č.l. 28 spisu) žalobkyňa zdedila 1-cu podielu k pôvodnej PKN č. 2296 (nie celý podiel). Zo záverov Znaleckého posudku č. 7/2018 H. B. I. (č.l. 125 spisu) vyplýva, že novovytvorené parcele geometrickým plánom ZP-914729-7/2018 (príloha č. 7), a to parcela č. 1513/3 a parcela č. 1521/3 odpovedajú parcele pred THM EN č. 2296/3, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 8C/600/87 do podielového spoluvlastníctva. Identická poznámka („parcela CKN č. 1521/3 a 1513/3 je vytvorená z pôvodnej parcele pred THM č. 2296/3“) je uvedená aj na Geometrickom pláne č. ZP-914729-7/2018 vyhotovený znalkyňou z odboru geodézie a kartografie H. B. I., ktorý bol úradne overený Okresným úradom v Čadci, katastrálnym odborom dňa 02.07.2018 pod č. 802/2018 (č.l. 143 spisu). Preto odvolací súd určovacej žalobe čiastočne vyhovel a vo zvyšnej časti určovaciu žalobu zamietol.

16. Čo sa týka žalobou uplatňovaného nároku na uloženie povinnosti žalovanej odstrániť vŕtanú studňu nachádzajúcu na parcele KN-C č. 1521/3, súd prvej inštancie nepostupoval procesne správne, keď žalobu aj v tejto časti zamietol, hoci konštatoval, že v tejto časti je daná prekážka res iudicatae (prekážka veci rozsúdenej), ktorá bola založená prvým rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 10C/191/2015-219 zo dňa 09.11.2018 v spojení s uznesením tunajšieho súdu č.k. 6Co/157/2019-283 zo dňa 30.10.2020. Existencia negatívnej procesnej podmienky v podobe res iudicatae (§ 230 CSP) je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania a vždy vedie k zastaveniu konania (nie k zamietnutiu žaloby). Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti z dôvodu uvedeného v § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil a konanie v tejto časti zastavil (§ 391 ods. 1 CSP).

17. Vo vzťahu k ďalšej časti žaloby (žaloby na plnenie), ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby žalovanej bola uložená jednak povinnosť trpieť právo prechodu žalobkyne pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom po parcelách KN-C č. 1509, KN-C č. 1513/1, KN-C č. 1513/3, KN-C č. 1521/3 a tiež povinnosť odstrániť zelený drôtený plot nachádzajúci sa na parc. KN-C č. 1513/1 a odstrániť záhradnú skalku ohraničenú kameňmi a obrubníkmi, nachádzajúcu sa na parc. KN-C č. 1513/3, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu v tejto časti zamietol.

18. V nadväznosti na túto časť žaloby na plnenie, odvolací súd pre prehľadnosť sumarizuje, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu

- parcela KN-C č. 1521 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 212 m² (zapísaná na LV č. XXX) bola podľa evidencie v katastri nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovanej (titulom Darovacej zmluvy č. V-1844/2013 zo dňa 2.7.2013);

- parcela KN-C č. 1513 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 113 m² (zapísaná na LV č. XXX) je v podielovom spoluvlastníctve štyroch osôb – medzi nimi aj žalobkyne v podiele 1/14 (titulom Osvedčenia o dedičstve č. D 887/01) a žalovanej v podiele 9/14 (1/2 + 1/7; 1 - titulom Darovacej zmluvy č. V-1844/2013 zo dňa 2.7.2013 a 1/7 titulom Darovacej zmluvy č. V-2607/2014 zo dňa 12.08.2014) – (súd prvej inštancie uvádzal nesprávne v rozpore so zápisom na LV, že podiel žalovanej na tejto parcele je 1 - poznámka odvolacieho súdu);

- parcela KN-C č. 1509 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 33 m² (zapísaná na LV č. XXX) je v podielovom spoluvlastníctve piatich osôb – medzi nimi aj žalobkyne v podiele 1/18 (titulom Osvedčenia o dedičstve č. D 887/01) a žalovanej v podiele 1/2 (7/18 + 1/9; 7/18 - titulom Darovacej zmluvy č. V-1844/2013 zo dňa 2.7.2013 a 1/9 titulom Darovacej zmluvy č. V-2607/2014 zo dňa 12.08.2014).

19. Pri posudzovaní žalobných nárokov (uloženie vyššie uvedených povinností žalovanej) súd prvej inštancie postupoval v intenciách spomínaného zrušujúceho uznesenia tunajšieho súdu správne, keď vychádzal z obsahu spoluvlastníckeho práva a zákonom stanoveného režimu týkajúceho sa hospodárenia so spoločnou vecou (§ 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pojem hospodárenie so spoločnou vecou zahŕňa aj užívanie spoločnej veci jej spoluvlastníkmi. Za hospodárenie so spoločnou vecou možno okrem iného považovať údržbu veci, jej opravu, ale aj jej úpravu, resp. zmenu vrátane odstránenia či likvidácie.

20. V tejto súvislosti odvolací súd v súlade s konštantnou judikatúrou pripomína, že „Aj v prípade, keď veľkosť spoluvlastníckeho podielu zabezpečuje určitému spoluvlastníkovi nehnuteľnosti postavenie

umožňujúce mu presadiť v každom prípade svoju vôľu proti vôli ostatných spoluvlastníkov, nemôže byť prijímanie rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka len záležitosťou dominantného spoluvlastníka. Na procese rozhodovania musia mať možnosť zúčastniť sa aj všetci ostatní spoluvlastníci, a to bez ohľadu na skutočnosť, že miera ich právnej a faktickej možnosti ovplyvniť tento proces, daná výškou ich spoluvlastníckeho podielu, je v porovnaní s dominantným spoluvlastníkom zanedbateľná.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 162/2004 zo dňa 01.07.2005 – ZSP 45/2005)

21. Pri rozhodovaní o hospodárení so spoločnou vecou je teda určujúcim činiteľom veľkosť spoluvlastníckych podielov, tzv. majoritný princíp. Z ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ktorýkoľvek spoluvlastník môže podať návrh na súd len vtedy, ak nastane rovnosť hlasov alebo ak sa nedosiahne väčšina alebo dohoda. Iné predpoklady zákon neustanovuje. Prehlasovaní spoluvlastníci sa musia rozhodnutiu väčšiny podrobiť. Ustanovenie § 139 ods. 3 Občianskeho zákonníka predstavuje výnimku z ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vzťahuje sa len na prípady sporu menšinových podielových spoluvlastníkov s väčšinovými podielovými spoluvlastníkmi o dôležitú zmenu spoločnej veci. Jeho zmyslom je menšinovým spoluvlastníkom umožniť zvrátiť rozhodnutie väčšinových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou v takej zásadnej otázke hospodárenia so spoločnou vecou, akou je dôležitá zmena spoločnej veci.

22. Z vyššie citovaných záverov súdnej praxe vyplýva, že hmotnoprávnou podmienkou pre založenie právomoci súdu rozhodnúť o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka je buď rovnosť hlasov spoluvlastníkov, nedosiahnutie väčšiny hlasov spoluvlastníkov, resp. nedosiahnutie dohody spoluvlastníkov. V prípade spoluvlastníkov musí byť preukázané, že spoluvlastník prezentoval ostatným spoluvlastníkom svoj zámer, navrhol nejaké rozhodnutie alebo postup a že medzi spoluvlastníkmi nedošlo k zosúladeniu ich názorov na predmetnú záležitosť, prípadne došlo k rovnosti hlasov, čo znamená, že niektorý spoluvlastník s navrhovanou zmenou súhlasí a iný nie. Medzi spoluvlastníkmi teda musí dôjsť k rozporu ich stanovísk. Aby k rozporu stanovísk vôbec mohlo dôjsť, musí byť zámer spoluvlastníka (spoluvlastníkov) prezentovaný ostatným spoluvlastníkom. Hoci proces rozhodovania spoluvlastníkov nie je procesom formalizovaným, v prípade podania žaloby na súd je potrebné preukázať, že k procesu spoločného (vo výsledku neúspešného) rozhodovania spoluvlastníkov došlo.

23. Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. I. ÚS 543/2020 z 1. decembra 2020 (87/2020) judikoval: „Skutočnosť, že rovnodielný podielový spoluvlastník nehnuteľnosti ako účastník stavebného konania vyvolaného druhým rovnodielnym spoluvlastníkom nehnuteľnosti využil svoje oprávnenie vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia stavebného úradu, nemožno stotožňovať s rozhodovaním spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka. Absencia rozhodovacieho procesu rovnodielných spoluvlastníkov nehnuteľnosti podľa § 139 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka predstavuje prekážku, ktorá bráni všeobecnému súdu rozhodnúť podľa § 139 ods. 2 druhej vety Občianskeho zákonníka.“

24. V súdnej veci vo vzťahu k uplatňovaným nárokom v podobe práva prechodu (prejazdu) a odstránenia prekážok, ktoré žalobkyňa bráni v realizácii tohto práva, aj odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že by v tejto otázke hospodárenia so spoločnou vecou oslovila ostatných spoluvlastníkov dotknutých nehnuteľnosťami (resp. ich právnych nástupcov), ktorí majú právo zúčastňovať sa na procese rozhodovania o hospodárení so spoločnou vecou. Len pre úplnosť odvolací súd poukazuje aj na ďalšie skutočnosti, ktoré nedôvodnosť žaloby dokresľujú aj v iných súvislostiach.

25. Čo sa týka uloženia povinnosti trpieť právo prechodu žalobkyne pešo, odvolací súd uvádza, že žalobkyňa nielenže nepreukázala, ale v podstate ani netvrdila, že by jej žalovaná bránila prechádzať po predmetných parcelách pešo. Aj podľa fotodokumentácie, ktorá je súčasťou spisového materiálu, je evidentné, že priestor na prechod pešo je dostatočný (tak okolo záhradnej skalky a nebráni mu ani železný drôtený plot). Z argumentácie žalobkyne je citeľné, že jej v podstate ide o to, aby sa k svojim nehnuteľnostiam (rodinnému domu súpisné č. 85) mohla dostať priamo motorovými vozidlami (resp. povozom, ktorý však vyznieva len ako dodatok do počtu možných dopravných prostriedkov). Z tvrdení žalobkyne nie je zrejmé, ako inak než umiestnenými prekážkami, jej má byť v práve prechodu motorovými vozidlami, k jej nehnuteľnostiam bránené, keď zároveň sa domáhala odstránenia len „časti prekážok“ (časť záhradnej skalky, časť železného drôteného plotu), ktoré sa nachádzajú len na

jednej z parciel (konkrétne parcely KN-C č. 1513), hoci žalobkyňa žiada o trpenie práva prechodu (prejazdu) aj po parcele KN-C č. 1509, z ktorej žiadnu prekážku odstrániť nežiada. Naviac požiadavka odstrániť „časť“ železného drôteného plota (hoc tento je zasadený do betónového múrika, odstránenie ktorého sa žalobkyňa nedomáhala) sa zrodila až na základe záveru dodatku ku Znaleckému posudku č. 7/2018-20/2022, po tom ako tento plot ako prekážku (brániacu žalobkyni v práve prechodu po KN-C parcelách: č. 1513/1, č. 1513/3 a č. 1521/3 zrejme len motorovými vozidlami a povozom) identifikovala až znalkyňa H. B. I. (t.j. žalobkyňa sa odstránenia železného drôteného plota domáhala až po viac ako 7 rokoch od podania žaloby), čo v kontexte všetkých skutkových tvrdení žalujúcej strany vyznieva paradoxne, nakoľko vyvoláva otázku, prečo ak boli dotknuté pozemky používané na prejazd motorovými vozidlami tak dlhodobo ako žalobkyňa tvrdí, nevedela sama uviesť všetky prekážky, ktorými tomuto prejazdu začalo byť bránené a potrebovala k tomu vyjadrenie znalca.

26. Žalobkyňa v odvolaní tvrdila, že prístupová cesta sa užívala po dlhé desaťročia so súhlasom všetkých podielových spoluvlastníkov a žiaden z nich nebránil právnej predchodkyni a žalobkyni v užívaní tohto práva až do doby, kým žalovaná nevytvorila prekážky na prístupovej ceste a nezačala brániť žalobkyni vo výkone tohto práva. Zároveň žalobkyňa v odvolaní tvrdila, že ona a jej právna predchodkyňa toto právo pokojne vykonávali bez toho, aby im niekto v tomto práve bránil, a je teda zjavné, že toto právo vykonávali s vedomím a so súhlasom všetkých podielových spoluvlastníkov (minimálne konkludentný prejav vôle). K tejto vágnej argumentácii žalobkyne odvolací súd poznamenáva, že v nej absentuje konkretizácia formy realizácie práva prechodu a odvolací súd sa môže na základe doterajších tvrdení žalobkyne len domnievať, že mala na mysli aj prechod (prejazd) motorovými vozidlami (nakoľko o bránení v práve prechodu peši sa žalobkyňa v celom konaní nezmieňovala). Pokiaľ však žalobkyňa (i jej právna predchodkyňa) mala mať (čo i len konkludentný) súhlas všetkých podielových spoluvlastníkov s užívaním predmetných parciel na prejazd motorovými vozidlami, ktorý mal byť udelený dlhodobo bez bližšieho upresnenia času a ďalších okolností, za ktorých k tomu malo dôjsť, tak potom odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti a kedy presne (v ktorom roku) došlo k zriadeniu záhradnej skalky a železného drôteného plota.

27. Pokiaľ ide o prekážky, odstránenia ktorých sa žalobkyňa domáhala (časť záhradnej skalky a železný drôtený plot) tak ako boli žalobkyňou lokalizované, odvolací súd podotýka, že žalobkyňa sa domáha ich odstránenia len z novovytvorených parciel KN-C č. 1513/1 a 1513/3, ktoré sú časťou terajšej parcely č. KN-C č. 1513, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve štyroch osôb (medzi nimi aj žalobkyne a žalovanej).

28. Čo sa týka uplatnenia práva prechodu po novovytvorenej parcele KN-C č. 1521/3 (o výmere 3 m²), spoluvlastníctvo ku ktorej bolo žalobkyni deklarované týmto rozsudkom v podiele 1/14, tak toto právo prechodu jej v deklarovanom podiele prináleží titulom podielového spoluvlastníctva k tejto novovytvorenej parcele.

29. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalobkyňou, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli v tejto časti (uplatňovaných nárokov na uloženie povinnosti) dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v tejto časti napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

30. V nadväznosti na výsledok tohto odvolacieho konania o trovách prvostupňového konania (ako závislom výroku) rozhodol odvolací súd (§ 396 ods. 2 CSP) diferencovane podľa zásad pre priznanie náhrady trov konania pri každom nároku (skupine nárokov) samostatne.

31. Keďže žalobkyňa bola vo vzťahu k určovaciemu nároku čiastočne úspešná a súd deklaroval jej spoluvlastníctvo k dotknutej novovytvorenej parcele v podiele 1/14 (nie 1/9 ako požadovala) o trovách prvostupňového konania rozhodol podľa zásady čiastočného úspechu. Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 64,3%, žalovaná v rozsahu 35,7%, t.j. čistý úspech žalobkyne predstavuje 28,6% ($1/9 = 14/126$, $1/14 = 9/126 \Rightarrow$ neúspech žalobkyne predstavuje $5/126$; $14/126 = 100\%$, $9/126 = 64,3\%$ a $5/126 = 35,7\%$; $64,3\% - 35,7\% = 28,6\%$), preto jej v tomto rozsahu priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov prvostupňového konania. Čo sa týka žalobného nároku vo vzťahu k povinnosti odstrániť vitanú studňu o náhrade trov prvostupňového konania rozhodol odvolací súd podľa zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP), keďže žalobkyňa nesie procesné zavinenie na zastavení konania (pretože žalobou uplatňovala aj nárok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté), a preto je povinná nahradiť protistrane (žalovanej) trovy, ktoré jej v súvislosti s touto časťou konania vznikli.

Vo vzťahu k nárokom na uloženie povinnosti trpieť právo prechodu a odstrániť železný drôtený plot a záhradnú skalku bola v dôsledku zamietnutia žaloby v tejto časti v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto jej podľa zásady úspechu prináleží nárok na náhradu konania v plnom rozsahu (100%).

32. Na tomto mieste odvolací súd zároveň dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný vykonateľným spôsobom, t.j. musí z neho vyplývať, nielen to, komu sa nárok na náhradu trov konania priznáva, ale predovšetkým to, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania (resp. kto má voči komu nárok na ich náhradu).

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že vo vzťahu k nároku na určenie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti priznal žalobkyni ako čiastočne úspešnej procesnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 28,6% proti žalovanej, ktorá v tejto časti podaného odvolania úspech nemala (a to z rovnakých dôvodov ako jej v tomto rozsahu priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania). Nakoľko ohľadne ďalších žalobných nárokov odvolateľka (žalobkyňa) v odvolacom konaní úspešná nebola, odvolací súd priznal žalovanej ako úspešnej procesnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalobkyni.

34. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

35. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)